

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 31

DOM

2019-02-18

Meddelad i Stockholm

Mål nr

20504-18

SÖKANDE

Mediq Sverige AB, 556252-2317

Ombud: Advokat Roger Wier och Jur.kand. Christoffer Erlandsson
Advokatfirman Morris
Vallgatan 30
411 16 Göteborg

MOTPART

Stockholms kommun, 212000-0142
Box 7005
121 07 Stockholm

SAKEN

Offentlig upphandling

KONKURRENSVERKET	
2019-02-18	
Avd	
Dnr	
KSnr	Aktbil

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller ansökan och förordnar att upphandlingen ska göras om.

Dok.Id 1055510

Postadress

115 76 Stockholm

Besöksadress

Tegeluddsvägen 1

Telefon

08-561 680 00

Telefax

08-561 680 01

E-post: avd31.fst@dom.se

www.domstol.se/forvaltningsratt

Expeditionstid

måndag–fredag

08:00–16:00

BAKGRUND

Stockholms kommun (Staden) genomför upphandling av ramavtal för avrop av sjukvårdsprodukter, Dnr. 3.3.2-641/2017. Upphandlingens syfte är att tillgodose Stadens behov av att avropa förbrukningsmaterial inom området sjukvårdsprodukter och omfattar leverans av sådant förbrukningsmaterial till verksamheter inom Staden. Avtalstiden för upphandlingen är två år och kan förlängas till att gälla under maximalt fyra år. Upphandlingen har genomförts som ett öppet förfarande enligt 6 kap. 2 § lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, LOU. Tilldelningsgrunden i upphandlingen är lägsta pris och ramavtal tecknas med en leverantör. Två anbudsgivare inkom med anbud: Mediq Sverige AB (Mediq) och OneMed Sverige AB (OneMed). Båda anbudsgivarna har av Staden bedömts uppfylla samtliga obligatoriska krav i upphandlingen och utvärderades därför. OneMed lämnade lägst pris i upphandlingen och det beslutades att tilldela dem kontrakt.

YRKANDEN

Mediq yrkar att förvaltningsrätten ska besluta om ingripande enligt LOU. I första hand yrkas att upphandlingen ska rättas och i andra hand att upphandlingen ska göras om.

Staden bestrider ansökan om överprövning.

GRUNDER

Mediq anför bl.a. följande som grund för sin talan. Staden har brutit mot den grundläggande principen om likabehandling enligt 4 kap. 1 § LOU samt mot 4 kap. 8 § genom att kvalificera och anta OneMeds anbud. Det föreligger ett informationsöverskott för OneMed. Det är därför i strid med likabehand-

lingsprincipen att inte utesluta OneMed ur upphandlingen. Det föreligger också en sådan skyldighet enligt förfrågningsunderlaget att utesluta OneMed ur upphandlingen, att OneMed är förhindrade att tilldelas kontrakt. Mediq, som placerats på andra plats i utvärderingen, skulle ha tilldelats kontrakt om det inte vore för Stadens överträdelse av LOU.

Alternativt har upphandlingen brutit mot den grundläggande principen om likabehandling enligt 4 kap 1 § LOU, eftersom Staden har utformat förfrågningsunderlaget på ett sätt som otillbörligen har gynnat OneMed och missgynnat Mediq, samt har ställt obligatoriska krav på produkter i strid med 9 kap. 6 § LOU. Detta har resulterat i att anbudsgivarna inte har lämnat anbud på lika villkor vilket har haft avgörande betydelse för resultatet i upphandlingen. Mediq har till följd av detta lidit skada, eller i vart fall riskerar att lida skada, och det föreligger därför skäl för förvaltningsrätten att ingripa mot upphandlingen.

Alternativt har upphandlingen brutit i transparens och likabehandling enligt 4 kap 1 § LOU, eftersom det inte har angivits på ett tillräckligt tydligt sätt i förfrågningsunderlaget vad som omfattas av upphandlingen. Utformningen av upphandlingen har gynnat befintlig leverantör och missgynnat Mediq. Detta har resulterat i att anbudsgivarna inte har lämnat anbud på lika villkor och har haft avgörande betydelse för resultatet i upphandlingen. Staden har också givit sig rätt enligt förfrågningsunderlaget att öka upphandlingsföremålet med 50 % fler produkter än vad som ingår i den ursprungliga upphandlingen. Avrop av sådana produkter skulle enligt LOU utgöra otillåtna direktupphandlingar av en på förhand bestämd leverantör. Mediq har till följd av detta lidit skada, eller i vart fall riskerar att lida skada, och det föreligger därför skäl för förvaltningsrätten att ingripa mot upphandlingen.

Staden anför som grund för sin talan att de inte har brutit mot någon bestämmelse i LOU. Leverantörer har behandlats på ett likvärdigt och icke-

diskriminerande sätt. Upphandlingen uppfyller lagens krav på öppenhet, ömsesidigt erkännande och proportionalitet och strider inte heller på något annat sätt mot LOU.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Utgångspunkter för prövningen

I 4 kap. 1 § LOU anges att upphandlande myndigheter ska behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Upphandlingar ska vidare genomföras i enlighet med principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet.

Prövningen i förvaltningsrätten utgör en kontroll av om det på grundval av vad sökanden har anfört i målet finns anledning att vidta sådana åtgärder som anges i 20 kap. 6 § LOU. För att ett ingripande ska bli aktuellt krävs också att sökanden kan visa att den lidit skada eller kan komma att lida skada på grund av att den upphandlande myndigheten brutit mot LOU. Förvaltningsrätten har för det fall det finns skäl för ingripande enligt LOU att välja mellan att besluta att upphandlingen ska göras om eller att den ska rättas, oavsett hur leverantörens yrkande har utformats (jfr RÅ 2005 ref. 47 samt HFD 2012 ref. 2). En förutsättning för att endast den mindre ingripande åtgärden rättelse ska kunna väljas är att de fel som förekommit inte har påverkat upphandlingens konkurrensuppsökande skede (jfr Kammarrätten i Stockholms beslut den 13 september 2013 i mål nr 4385- 13). Förvaltningsrätten prövar därför först de brister som åberopats som hänför sig till det konkurrensuppsökande skedet i upphandlingen.

Vad parterna anför

Mediq anför bl.a. följande. Upphandlingen är utformad på så sätt att leverantören under avtalsperioden ska tillhandahålla ett s.k. anbuds-sortiment, ett bassortiment som Staden kan avropa till bästa pris. Staden har angivit att anbudssortimentet är baserat på verksamheternas behov och att det är fritt att lämna anbud med annan likvärdig produkt än vad som har angivits i anbudssortimentet. Staden ställer emellertid mycket höga krav på att en produkt ska anses vara likvärdig och därmed uppfylla de obligatoriska kraven. Under vardera positionen ställer Staden upp vissa specifika obligatoriska krav avseende respektive produkt. Dessutom har Staden för närmast samtliga positioner lämnat en länk till nuvarande leverantörs hemsida. Länken avser en av OneMeds produkter som enligt Staden överensstämmer med specifikationen i anbudssortimentet för respektive position. De obligatoriska krav som anges för närmast samtliga positioner i anbuds-sortimentet är ett exakt återgivande av specifikationen för de produkter som återfinns på OneMeds hemsida, alltså i OneMeds sortiment, och som är angivna som referensprodukter. Anbudssortimentet är alltså till största del ett utdrag ur OneMeds sortiment. Till stöd för detta lämnar Mediq exempel på att Stadens beskrivningar motsvarar dem från OneMeds hemsida.

Det är alltså inte fråga om generiska beskrivningar av de efterfrågade produkterna utan exakta beskrivningar av referensprodukterna från OneMeds sortiment. Att Staden har ställt obligatoriska krav som exakt motsvarar OneMeds egna beskrivningar av sina egna produkter i sitt sortiment innebär att Staden har hänvisat till ett visst varumärke. Att Staden enbart har återgivit OneMeds beskrivning och inte själva produkten från OneMed i förfrågningsunderlaget gör ingen skillnad i detta sammanhang.

Staden skulle rätteligen ha beskrivit vilka produkter som efterfrågades och inte hänvisat till specifika varumärken som nuvarande leverantör OneMed

har i sitt sortiment. Stadens utformning av upphandlingen har missgynnat Mediq och gynnat OneMed. Att Mediq i sitt anbud har angivit att de kan offerera vissa av de aktuella produkterna är, mot bakgrund av Kammarrätten i Göteborgs dom i mål nr 4889-17 irrelevant.

För ett stort antal positioner saknas nödvändig information om den produkt som efterfrågas i anbudssortimentet. För att utröna vilken produkt som efterfrågas måste informationen i anbudssortimentet kompletteras av specifikationen avseende referensprodukten. Det saknas alltså väsentlig information i anbudssortimentet för att anbudsgivarna, utom den anbudsgivare vars referensprodukt hänvisas till, ska kunna utröna vad det är för egenskaper som alls efterfrågas om det inte vore för ”referensprodukten”. Den befintliga leverantören har haft en stor fördel med hänsyn till arbetet att utforma ett anbud och tidsbesparing i detta arbete. En bristfällig och otydlig beskrivning innebär att det är svårt att ange och bedöma om en särskild produkt/artikel är likvärdig. Den otydliga och bristfälliga utformningen av specifikationen och beskrivningen för flertalet produkter i anbudssortimentet har för Mediq inneburit att det har krävts en större insats än vad som kan anses nödvändigt och rimligt för att hitta produkter som kan motsvara de angivna ”referensprodukterna” och som kan anses likvärdiga. Om Staden i stället för att hänvisa till de specifika varumärken och produkter som OneMed har i sitt sortiment, på korrekt sätt beskrivit vilka produkter som efterfrågades, hade Mediq med mycket mindre arbetsinsats och med större säkerhet kunnat få fram och utforma ett mer konkurrenskraftigt anbud. Mediq hade utöver ett mycket omfattande anbudsarbete även exempelvis kunnat offerera ytterligare produkter och eventuellt andra produkter som uppfyllde ställda krav.

Det huvudsakliga skälet till de bristfälliga och felaktiga obligatoriska kraven är att dessa är direkt kopierade från befintlig leverantörs egen beskrivning av referensprodukterna, vilka i många fall är bristfälliga och felaktiga. Om Staden i stället hade (i) lämnat en generisk beskrivning av efterfrågad

produkt, samt (ii) angivit tillverkarens artikelnummer för referensprodukterna och inte använt befintlig leverantörs beskrivning av dessa hade Mediq, liksom andra anbudsgivare, kunnat bedöma kravens innebörd och förstå vilka egenskaper som Staden faktiskt efterfrågar. Det saknas helt objektivt godtagbara skäl för Staden att enbart ange OneMeds egna artikelnummer och att inte heller ange tillverkarens artikelnummer eller namn på referensproduktens tillverkare i många fall. Nu har Mediq helt tvingats förlita sig till en konkurrents kortfattade beskrivningar av produkter i deras eget sortiment. Detta innebär en betydande fördel för OneMed då OneMed självklart direkt kan avgöra vilken produkt och vilka egenskaper som efterfrågas. Detta då det är OneMed själva som i praktiken har formulerat kraven.

Anbudsarbetets omfattning har inneburit väsentligt högre kostnader i anbudsarbetet för Mediq än vad som annars vore fallet. Vidare har förfrågningsunderlagets otydlighet inneburit att Mediq sannolikt offererat mer kvalificerade, och därmed dyrare, produkter än vad som annars vore nödvändigt, i syfte att säkerställa att Stadens krav uppfylls. Om det inte vore för förfrågningsunderlagets otydlighet hade Mediq kunnat offerera produkter på fler positioner än vad som nu har skett och dessutom kunnat lämna ett billigare pris. Anbudsgivarna har inte lämnat anbud på lika villkor vilket har haft avgörande betydelse för resultatet i upphandlingen. Mediq har till följd av detta lidit skada, eller i vart fall riskerar att lida skada, och det föreligger därför skäl för förvaltningsrätten att ingripa mot upphandlingen.

Staden anför bl.a. följande. Upphandlingen är inte utformad i strid med likabehandlingsprincipen och den skiljer sig inte från hur upphandling av sjukvårdsprodukter vanligen är utformad. Det känner Mediq väl till eftersom Mediq har deltagit i, vunnit och sedan såsom befintlig leverantör lämnat anbud då det varit dags att handla upp på nytt.

Staden bestämmer vad staden vill upphandla. Av RÅ 2002 ref. 50 framgår att upphandlande myndighet har stor frihet att utforma sin upphandling. Staden har för samtliga omfrågade produkter angett en egen specifikation samt därutöver länkat till en referensprodukt. Syftet har varit att underlätta för leverantörerna att förstå vad staden efterfrågar så att de därmed kan utforma sina anbud så att de motsvarar stadens behov. Det ska framhållas att också likvärdiga produkter accepteras, vilket framgår av anbudssortimentet.

Mediq har angett att bolaget har drygt 90 % av efterfrågade artiklar i sitt ordinarie sortiment. Staden gör gällande att återstående artiklar inte är okända för Mediq. Det stämmer inte att kravspecifikationen har utformats i enlighet med de produkter som återfinns i OneMeds produktsortiment och att det för ett flertal positioner saknas väsentlig information för att en anbudsgivare ska kunna utröna vad det är för egenskaper som efterfrågas. Av anbudssortimentet framgår hur staden formulerat sig. Formuleringarna avviker inte från vad som är brukligt i upphandlingar som den nu aktuella.

Staden har utformat underlaget precis så som Mediq efterfrågar, nämligen genom generella beskrivningar av vad som efterfrågas. Kraven på produkten framgår redan av beskrivningen. Staden har således inte hänvisat till visst varumärke eller produkt. Att staden därutöver exemplifierat referensprodukter saknar i sammanhanget betydelse. Stadens kravställning avseende produkter strider inte mot principerna om transparens och likabehandling. Det är inte OneMeds produkter som efterfrågats utan produkter som också Mediq har i sitt ordinarie sortiment. Uppgifterna i förfrågningsunderlaget är tillräckliga för att rimligt informerade och normalt omsorgsfulla anbudsgivare ska kunna utforma ett konkurrenskraftigt anbud. Det bestrids att en så erfaren och kunnig leverantör som Mediq har haft svårigheter att förstå vad som efterfrågats. Referensprodukterna som angetts som exemplifiering till den produktbeskrivning som staden angett är inte OneMeds produkter utan också Mediqs produkter eftersom de lagerförs av Mediq.

Staden bestrider även påståendet att det för ett stort antal positioner saknas nödvändig information om den produkt som efterfrågas.

Upphandlingen är inte riktad mot OneMed som specifik leverantör. Själva utgångspunkten för bestämmelsen i 9 kap. 6 § LOU är att det är otillåtet att hänvisa till viss produkt endast om det leder till att viss leverantör gynnas och annan missgynnas. Även för det fall rätten skulle finna att staden inte gjort egna produktbeskrivningar utan hänvisat till viss produkt så har det inte gynnat OneMed och det har inte heller missgynnat Mediq. Anledningen därtill är att båda anbudsgivarna har produkterna i sina ordinarie sortiment.

Mediq har inte lidit eller riskerat att lida skada på grund av efterfrågat sortiment eller utformningen av förfrågningsunderlaget. Det är inte belastningsvärdena enligt upphandlingsdokumentet p. 4.1.3 som gör att Mediq inte tilldelades uppdraget. Utan belastningsvärdena skulle Mediqs anbud ändå inte vunnit upphandlingen på grund av en för hög prisbild. Som framgår av upphandlingsrapporten, bilaga 3 till ansökan om överprövning, uppgick utvärderat pris för Mediq (anbudssumma + ev belastningsvärden) till 6 315 371,23 SEK varav belastningsvärdet uppgick till 93 393,4 SEK. Utvärderat pris för OneMed uppgick till 4 552 611,11 SEK.

Förvaltningsrättens bedömning

Av upphandlingsdokumentets punkt 3 framgår krav på tjänsten. I punkten 3.3 anges bl.a. följande angående anbudssortiment. Leverantören ska under anbudstiden tillhandahålla ett s.k. anbudssortiment, ett bassortiment som stadens förvaltningar och avropsberättigade bolag kan avropa till bästa pris, se bilaga 1, Anbudssortiment sjukvårdsprodukter. Det står anbudsgivaren fritt att lämna anbud på annan likvärdig produkt än vad som angivits. Med likvärdig menas att den offererade produkten i alla syften (hållbarhet, livslängd, funktionalitet, innehåll, dosering, typ av förpackning, storlek på

angiven förpackning, färg m.m.) garanterar en kvalitetsnivå som minst motsvarar den efterfrågade produkten.

Av bilaga 1 Anbudssortiment sjukvårdsprodukter framgår att upphandlingen avser 571 positioner. Staden har för varje position lämnat en specifikation på produkten och därutöver lämnat en länk till en referensprodukt. Det är ostridigt i målet att referensprodukten utgörs av en produkt i nuvarande leverantör OneMeds sortiment.

Enligt 9 kap. 6 § LOU får de tekniska specifikationerna inte innehålla hänvisningar till fabrikat, ursprung eller framställningssätt som karakteriserar varor eller tjänster som tillhandahålls av en viss leverantör, varumärke, patent, typ, ursprung eller tillverkning om detta leder till att vissa leverantörer gynnas eller missgynnas. Sådana hänvisningar får dock förekomma om det motiveras av det som ska anskaffas eller det annars inte är möjligt att beskriva det som ska anskaffas tillräckligt tydligt. En sådan hänvisning ska följas av orden ”eller likvärdigt”.

Förvaltningsrätten konstaterar att Staden för majoriteten av efterfrågade produkter uttryckligen har efterfrågat ett specifikt varumärke med tillägget ”eller motsvarande” i upphandlingsdokumentets kravspecifikation. Redan av den anledningen anser förvaltningsrätten att Staden har gjort en sådan hänvisning som regleras i 9 kap. 6 § LOU.

Staden har hänvisat till referensprodukter för nära samtliga positioner i bilagan för anbudssortiment. Mediq har gjort gällande att produktbeskrivningen i de flesta fall har tagits direkt från den nuvarande leverantörens produkter. Staden har bestridit detta och anfört att de angett en egen specifikation och därutöver hänvisat till en referensprodukt. Mediq har emellertid gett exempel på fall där specifikationen i upphandlingsdokumentet stämmer överrens med specifikationen som finns avseende

referensprodukten. Med hänsyn till detta och med hänsyn till att det ställs tämligen långtgående krav på likvärdiga produkter anser förvaltningsrätten att Staden även genom detta har gjort sådana hänvisningar som regleras i 9 kap. 6 § LOU.

Krav som ställs i upphandlingar ska beskrivas i så neutrala termer som möjligt. Även om de aktuella referensprodukterna finns fritt tillgängliga på marknaden, är det sannolikt att ett företag som normalt sett inte har produkterna i sitt sortiment eller inte samarbetar med tillverkaren av produkterna, missgynnas i förhållande till de företag som använder sig av produkterna. Kammarrätten i Jönköping har i dom den 4 augusti 2011, mål nr 1903–1913-11, konstaterat att det normalt sett är svårt att tänka sig en situation när en hänvisning till visst varumärke i en upphandling varken gynnar eller missgynnar vissa företag. De tekniska specifikationerna i en kravspecifikation får därför i princip inte hänvisa till visst varumärke, eftersom sådana specifikationer normalt blir handelshindrande och därmed också ett hindrande eller begränsande av den inre marknads funktion. Det kan till exempel handla om att tidigare leverantörer eller kända varumärken favoriseras (jfr Pedersen, *Upphandlingens grunder*, 2019, s. 127). Det ska således vara i princip objektivt omöjligt att beskriva föremålet för upphandlingen tillräckligt preciserat eller begripligt, för att en hänvisning till visst varumärke ska vara tillåten (jfr Kammarrätten i Stockholms dom den 9 november 2012, mål nr 5037-12, samt Falk, *Lag om offentlig upphandling - en kommentar*, 2011, s. 246).

Staden har uppgett att upphandlingar av sjukvårdsprodukter vanligtvis utformas på ett sätt som det förevarande och att det varken gynnat OneMed eller missgynnat Mediq eftersom båda anbudsgivarna har produkterna i sina ordinarie sortiment. Förvaltningsrätten ifrågasätter inte att båda anbudsgivarna är erfarna aktörer med stor kännedom om liknande upphandlingar. Av Kammarrätten i Göteborgs dom den 23 februari 2018 i

mål nr 4889-17 framgår dock att omständigheten att ett bolag äger det aktuella varumärket inte utesluter att bolaget skulle kunna missgynnas genom hänvisningen till varumärket. Även ett bolag som innehar ett varumärke kan av affärsmässiga eller andra skäl vilja offerera andra likvärdiga produkter. Vad Staden har anfört i denna del kan därför, med hänsyn till kammarrättens uttalande, inte tillmätas någon betydelse vid bedömningen.

Frågan är då om det har varit möjligt för Staden att beskriva upphandlingsföremålet tillräckligt preciserat och begripligt utan att hänvisa till referensprodukten.

Av ordalydelsen i 9 kap. 6 § LOU framgår att hänvisningar till varumärken endast är tillåtet i undantagssituationer. Syftet med regeln är inte att en upphandlande myndighet ska vara befriad från skyldigheten att beskriva föremålet för upphandlingen, utan i stället att underlätta för leverantörerna att förstå vad som efterfrågas. Det ska i princip vara objektivt omöjligt att beskriva föremålet för upphandlingen tillräckligt preciserat och begripligt för att en hänvisning till ett visst varumärke ska vara tillåten. Avgörande för frågan om det varit möjligt att beskriva föremålet för upphandlingen bör vara om en sådan beskrivning, t.ex. av krav på funktion och egenskaper, hade inneburit att det blev mera tydligt och begripligt för leverantörerna vad som efterfrågades (se bl.a. Kammarrätten i Göteborgs dom den 23 februari 2018 i mål nr 4889-17).

Staden har bl.a. anfört att formuleringarna inte avviker från vad som är brukligt i upphandlingar som den nu aktuella samt att syftet med att hänvisa till en referensprodukt har varit att underlätta för leverantörerna att förstå vad som efterfrågas så att de kan utforma sina anbud så att de motsvarar Stadens behov. Förvaltningsrätten konstaterar att den aktuella upphandlingen avser en stor mängd produkter. Det är därför inte uteslutet att det

finns stora skillnader i hur preciserat det går att beskriva de olika produkterna. Vad Staden har anfört är emellertid enligt förvaltningsrättens mening inte tillräckligt för att det ska anses vara visat att det för samtliga produkter är fråga om en sådan undantagssituation där det är tillåtet med hänvisningar enligt 9 kap. 6 § LOU och förvaltningsrätten finner därför att Staden har agerat i strid med bestämmelsen.

Mediq har bl.a. anfört att förfrågningsunderlagets otydlighet har inneburit att Mediq sannolikt offererat mer kvalificerade, och därmed dyrare, produkter än vad som annars vore nödvändigt, i syfte att säkerställa att Stadens krav uppfylls. Om det inte vore för förfrågningsunderlagets otydlighet hade Mediq kunnat offerera produkter på fler positioner än vad som nu har skett och dessutom kunnat lämna ett billigare pris. Förvaltningsrätten anser att Mediq har gjort detta sannolikt. Mediq har därmed visat att de i vart fall har riskerat att lida skada av det uppställda kravet.

Sammanfattningsvis kan det således konstateras att Staden har brutit mot LOU genom utformningen av anbudssortimentet. Mediq har i vart fall riskerat att lida skada med anledning av detta. Då bristen har påverkat det konkurrensuppsökande skedet ska upphandlingen göras om. Vid denna utgång saknas skäl för förvaltningsrätten att pröva övriga invändningar från Mediq.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilagan (FR-05).

Anna E. Vallin
Förvaltningsrättsfiskal

Erica Malmgren har föredragit målet.

Hur man överklagar

FR-05

Den som inte är nöjd med förvaltningsrättens beslut kan överklaga. Här framgår hur det går till.

Närmare regler finns i den lag som gäller för målet, se rutan längst ner på nästa sida för hänvisningar.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som ni fick del av beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från beslutets datum.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om ni exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Tänk på detta i mål om överprövning av upphandling

I vissa fall kan myndigheten ingå avtal efter 10 dagar från det att domstolen avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut, och i vissa fall får myndigheten ingå avtal omedelbart. Efter att avtal har slutits får kammarrätten inte överpröva upphandlingen. Detta gäller alltså även om tiden för överklagande fortfarande gäller.

Gör så här

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför ni tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring ni vill ha och varför ni tycker att kammarrätten ska ta upp ert överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis ni vill hänvisa till. Förklara vad ni vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå er: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om ni har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten – adressen finns i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har ni tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om ni *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt ni vill föra fram.

Vill ni veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om ni har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

För fullständig information, se:

- lag (2016:1145) om offentlig upphandling, 20 kap.
- lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna, 20 kap.
- lag (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet, 16 kap.
- lag (2016:1147) om upphandling av koncessioner, 16 kap.
- lag (2016:1145) om offentlig upphandling, 20 kap.
- lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorn, 20 kap.

